



quelcom



que

una
Publicació
interna

editada per la
secretaria
d'agitació i
propaganda de
les



CANYA!!!

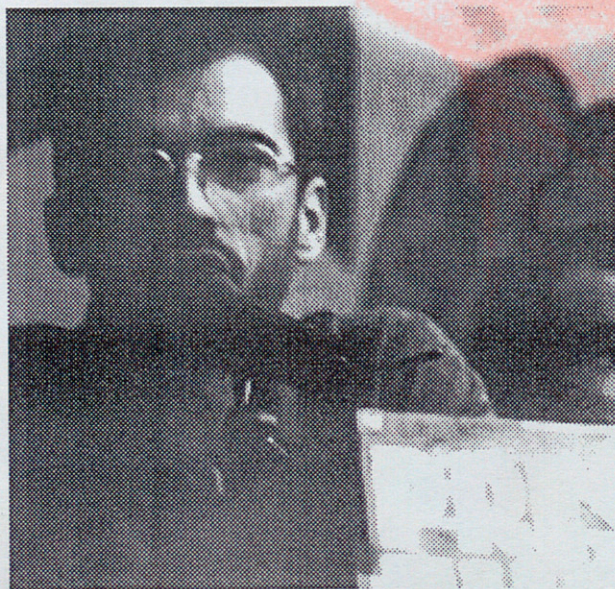
TORNEM A ENGEGAR AMB FORÇA

El procés d'obertura de les JERC cap els i les joves de l'esquerra independentista ja ha començat a donar els seus fruits, després de la primera acampada, a Arbúcies, un èxit ja que ha estat l'activitat que en els darrers anys ha aconseguit mobilitzar més militància i simpatitzants al mateix temps. També hem de recordar l'Onze de Setembre, on la nostra manifestació i el míting van aglutinar la immensa majoria de joves que participavem en la Diada, essent també la manifestació més multitudinària de totes les que es van realitzar.

Aquests fets fan evident que ens n'estem sortint; que les JERC tornem a arrancar i amb força, i que la nostra capacitat de mobilització pot superar els límits actuals de l'organització; i que no només hem d'organitzar grans activitats pròpies, sinó que també i sobretot s'ha de participar molt activament en les mobilitzacions que sindicats d'estudiants i sindicats de treballadors impulsin per defensar els interessos dels joves estudiants, treballadors o aturats.

A part de mobilitzar, també hem de generar propostes als problemes de la joventut, no aconseguirem ser una organització referent si només mobilitzem al carrer. Per ser un referent ampli, les JERC a part d'evidenciar els problemes que tenim els joves, hem de ser sobretot útils; i útils vol dir generar i defensar solucions concretes als nostres problemes, com per exemple en l'àmbit de l'habitatge juvenil en que ultimament estem treballant.

Hem de ser conscients del que hem aconseguit fins ara i del que podem aconseguir. No hem de patir una borratxera d'èxit, però tot l'aconseguit ens ha de servir per rendibilitzar-ho i saber augmentar la nostra incidència social,



per convertir-nos en un referent clar, tant a nivell social com nacional, que articuli un projecte jove que sigui capaç de reivindicar amb claretat la necessitat de solucions als problemes socials de la joventut. I també que no claudiqui en les llibertats nacionals de Catalunya, entenent aquesta com una realitat que va de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, i que el nord és la independència però no només com un pur anhel històric, sinó també i sobretot com una necessitat econòmica, política i social.

Camil Ros
Secretari General de les JERC

E D I T O R I A L



num. 2, 20 de 11 de 96

ARBÚCIES '96

Prop de 500 militants/es acampats/des van ser la millor prova de l'èxit assolit per la nova fórmula formació + festa posada a prova en l'Escola d'Estiu de les JERC d'enguany (ara coneguda com "l'Acampada").

Per si fóra poc, el balanç econòmic va ser més que positiu: es van cobrir totes les despeses i encara va restar un -petit- benefici.

Les activitats més concorregudes -apart dels concerts, és clar- van ser les taules rodones (Solidaritat Internacional i Les Esquerres), seguides de prop per l'excursió al castell de Montsoriu, la xerrada sobre els 20 anys de feminisme i la projecció del film èpic "Braveheart".

Òbviament, hi ha aspectes organitzatius a corregir i millorar, però de ben segur que l'any vinent ens tornarem a veure.



Concerts: imatge de l'actuació de "Al Tall"



Preparatiu de l'acampada: oficina d'informació i carpa



L'Acampada oferia aquest aspecte



L'arribada de la penya.



Disco Mòbil



Botifarrada





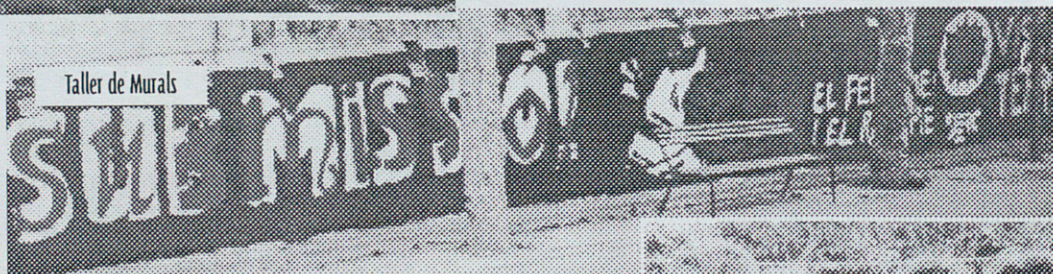
ARDÚCIES '96



Un moment de la taula rodona sobre les esquerres, amb Josep Lluís Carod Rovira, Josep M. Álvarez (UGT) i Camil Ros.



Més de 2000 persones al concert de dissabte. Bon rotllo!



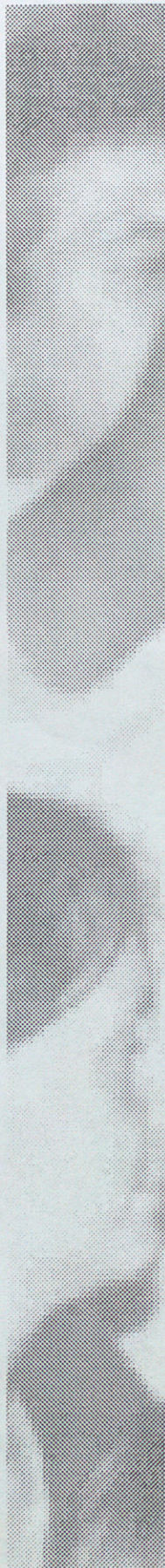
Taller de Murals



Dissabte nit: concert de Màgia Blanca, Brams i Ja t'ho Diré



Arrossada Popular





Els antecedents i l'actualitat de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya (I): 1931-1934

Amb aquest article, amb motiu de la commemoració enguany dels 60 anys de la nostra organització, n'iniciem una sèrie de tres analitzant en profunditat la història de les JERC. Esperem que us sigui d'interès!

La joventut no és només un estereotip de perfil bio-psicològic rebel i inquiet. Com a concepte polític, esdevingué subjecte actiu a partir del primer terç del segle XIX de la mà pionera de les organitzacions juvenils europees de tall socialista i, durant la segona meitat de la centúria, al voltant d'aspectes com la millora de les condicions de vida del jovent, la formació de la joventut obrera, la rebaixa de la edat mínima per a l'exercici del dret al vot, la equiparació salarial amb els més adults...

Catalunya presencià la vinculació del concepte juvenil amb el regeneracionisme i la renaixença (segle XIX) éssent durant els primers anys del present segle que, definitivament, els diferents partits s'afanyaren a crear sengles seccions juvenils, començant pels republicans i els socialistes. En concret, tenim constància de l'adhesió de diversos grups més aviat localitzats (Joventut "La Falç", Joventut Republicana de Lleida...) en successius assajos aglutinadors (Manifest d'Intel·ligència Republicana...) fins a la seva articulació en el marc de les sigles d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), arran d'una Conferència d'Esquerres Catalanes de març de 1931 que no només recollí l'herència de nombrosos casals esquerranistes, republicans i/o nacionalistes, sinó que també sumà l'aportació de tres fronts de lluita antimonàrquica: "L'Opinió" (Antoni Xirau), el Partit Republicà Català (Lluís Companys) i Estat Català (Francesc Macià).

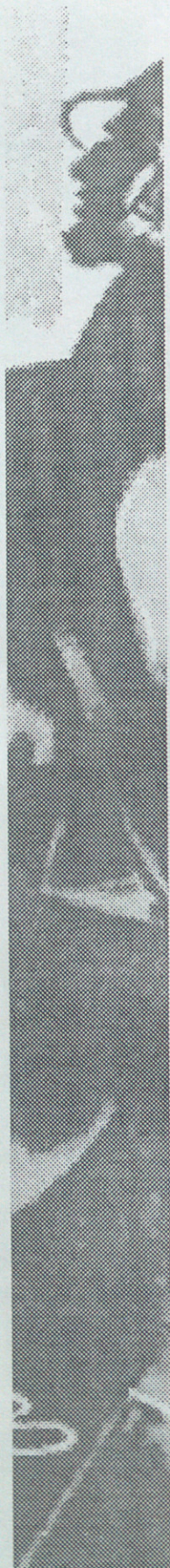
A partir d'aquesta data, joves de diferents indrets de Catalunya precipitaren en una precoç formació política que els conduïria, en alguns casos, a esdevenir subjectes electorals (Ricard Palacín, Artemi Aiguader, Miquel Badia, Carles Duran, Francesc Vallverdú) i de govern (Josep Dencàs, Artemi Aiguader...). La major part d'aquesta joventut restà finalment adscrita al que seria el sector d'ERC inicialment predominant

d'Estat Català que, en posseir una estructura orgànica més pròpia (escamots paramilitars...) en relació a les altres forces precussores del Partit, es resistí a la seva assimilació definitiva en el sí d'aquesta nova formació. Així, doncs, des d'abril/juliol del 1931, les ja aleshores anomenades Joventuts d'Esquerra Republicana-Estat Català (JEREC) s'acolliren, en conseqüència, a diferents centres-



casals-entitats començant per aquells que havien estat vinculats amb Estat Català.

Malgrat que, l'any 1932, algunes fraccions (Elements d'Estat Català, per la dreta, i Estat Català Partit Proletari, per l'esquerra) s'apartaren del tronc central d'Estat Català, les JEREC continuaren fidels a la línia dels seus principals dirigents (Francesc Macià, Ventura Gassol, Jaume Aiguader), als quals acompanyaren també en la crisi interna d'ERC (gener-setembre del 1933) que acabaria amb l'escissió del Grup de "L'Opinió" i la formació (octubre del 1933) del Partit





Nacionalista Republicà d'Esquerra (PNRE), que pretenia defensar la integritat dels ideals que havien inspirat l'origen d'ERC. A aquest últim partit s'adherí la Joventut Esquerrista, diferenciada de les JEREC de Josep Dencàs, Miquel Badia i Artemi Aiguader i a les quals oposaven:

-la creació d'una Joventut d'Esquerra integrada exclusivament per elements joves

-la formació política (temàtica social i obrera) i la intervenció de la joventut en la política, tenint en compte l'extracció obrera d'una part dels seus membres i el caire d'ERC com a partit de govern, a més

JEREC).

Començant per la Federació de Barcelona, la direcció d'ERC reaccionà no reconeguent altra "joventut" que les JEREC. Al capdavant, Alfred Cabanes i Rafael Font, expulsats amb els companys de "L'Opinió", constituïren el Comitè Provisional de la Joventut del PNRE, al qual s'hi afegiren Ferran Ludevid, J. Ma. Lladó i Celestí Morlans.

Aquell mateix any 1933, les JEREC foren profundament reestructurades. L'organització s'estructurà sectorialment (seccions Esportiva, de Cultura,



"L'Opinió" veia imprescindible potenciar les "joventuts" per tal de combatre l'arribisme d'alguns nous militants, adherits després del triomf electoral d'ERC, i la tendència immobilista dels més antics.

-la crítica a l'actuació dels "escamots" d'Estat Català.

-el projecte d'una Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya, una idea elaborada per Josep Argelès i que, amb el suport de Francesc Serinyà i el lideratge de Rafael Font i Farran, aspirava a la creació d'una "joventut" de tot el Partit i no d'un sector determinat (com eren considerades les

Universitària...), traïé al carrer el seu primer portaveu ("Som!") i dissolgué els "escamots". Altres fets d'aquell any crucial foren les tensions entre les JEREC i la FAI arran de la vaga dels transports de Barcelona (i que comportaria l'assassinat dels germans Badia, el 1936), l'organització dels actes de l'Olimpíada a Montjuïc i l'assalt a l'impres- ta NAGSA (en el qual estaven implicats Artemi Aiguader i els "escamots").

Marc Díaz i Surinyac,
llicenciat en Geografia i Història (UB) i
membre del Comitè Executiu de les JERC.



Evidentment que estem preparades, fins i tot podríem mostrar una altra manera de fer en política. Malgrat això, la realitat és descoratjadora: les probabilitats de que el/la proper/a Secretari/a General sigui de gènere femení són mínimes.

Es pot caure en la temptació malsana d'arribar a assumir el desavantatge com la normalitat, la responsabilitat del fracàs com a propi de les noies i potser, el victimisme com a eina política.

No és que no estiguem preparades, és que ni se'ns passa pel cap la Secretaria General.

Com aquí, així mateix varem encapçalar el taller sobre feminisme a l'Acampada d'Arbúcies. Des de la Comissió Nacional de la Dona i dins el context dels **Vint anys de feminisme a Catalunya** varem plantejar el paper de les noies a les JERC. Primer amb una xerrada sobre la lluita feminista i després, més lúdicament, amb una entretinguda gimcana.

Ara per ara, ja no cal especificar que el debat no radica en les capacitats sinó en les oportunitats. La capacitat ha estat demostrada àmpliament, les oportunitats segons la realitat tendeixen a la discriminació. Donant un cop d'ull, de la mateixa manera que no hi ha Secretària General, tampoc hi ha gaires noies al Comitè Executiu: 5 de 26. I seguint l'organigrama, arribem a l'escandalós percentatge d'aproximadament un 20% de militantes.

Ah, no! - dirien. Les oportunitats a les JERC són les mateixes per a tots/es. En tot cas es comparteixen els vicis culturals, els prejudicis socials i la conya que molts fan del tema.

Si volem canviar el món, transformar la pròpia situació és un bon inici. Apliquem mesures d'acció positiva? En essència, no són discriminatòries encara que positives? Transformem el poder que respon a esquemes masculins on les dones

no tenen cabuda? Fem una campanya?

El debat és obert i cal la voluntat de canvi des d'ambdues parts, voluntat que tan sols ve del reconeixement de la discriminació. Com a organització d'esquerres rebutjem la injustícia per raons de diferència. Som diferents, som iguals. Així doncs, de la mateixa manera que nosaltres lluitem per la insubmissió, vosaltres podeu ser feministes.

Comissió Nacional de la Dona





ESP AIS ON CREAR!

Document de les JERC sobre immobles desocupats i polítiques juvenils d'habitatge i d'espais pels joves.

Els darrers temps el nostre país ha viscut una sèrie d'actuacions protagonitzades per col·lectius de joves que han ocupat immobles abandonats. Aquestes accions han rebut un suport important de l'opinió pública així com de nombrosos ciutadans i ciutadanes en vàries manifestacions i actes. Aquests fets, a més de veure'ls com un acte de rebel·lia juvenil a finals del segle XX, posen de manifest l'existència d'una problemàtica juvenil, comuna també amb altres pobles europeus, que podríem sintetitzar en dos punts:

a) Les dificultats dels i de les joves per emancipar-se i accedir a una vivenda en el mercat de l'habitatge.

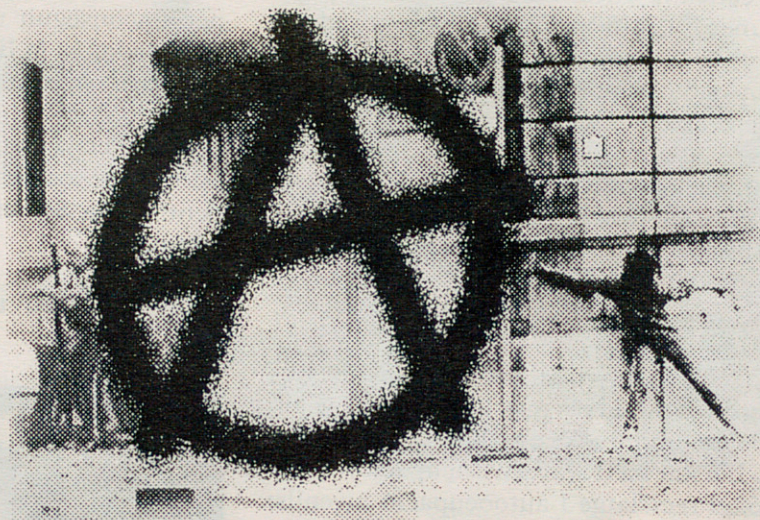
b) Les dificultats dels i de les joves per trobar espais on desenvolupar les seves activitats cíviques i culturals -alternatives, no comercials o contraculturals- amb absoluta independència.

Aquesta situació, -de la qual no resten al marge les dificultats dels i de les joves per incorporar-se al mercat de treball, i quan ho fan, en condicions d'elevada precarietat- va estretament relacionada amb la gran quantitat d'immobles urbans -industrials, comercials i d'habitatges- que es troben en desús durant llargs períodes de temps. Desocupació fruit sobretot d'una manca de regulació pública, que permet l'especulació, amb les conseqüències abans esmentades pels col·lectius més desprotegits socialment, com la joventut.

Considerem que l'acció d'ocupar un immoble desocupat, feta col·lectivament i com a acte de protesta per denunciar la situació descrita, no es pot considerar, a efectes de l'ordre municipal, ni delictes ni falta, sempre i quan no es qüestionï la propietat privada sino l'ús -o el desús- que en fa el propietari i no s'actui amb violència

davant l'ordre, lògica, judicial de desallotjament. El dret a la vivenda pròpia, com el dret al treball, i el dret a desenvolupar i manifestar amb llibertat la ideologia i la creativitat, són drets inalienables de les persones.

Així mateix manifestem el nostre més profund rebuig per les violentes actuacions policials en els desallotjaments dels



joves ocupants d'immobles en desús en diverses ciutats catalanes i de les posteriors càrregues de la policia "nacional", absolutament desproporcionades i motiu d'alarma social.

Les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya advoquem pel diàleg i per la recerca de mesures polítiques per fer front a la demanda generada per una part dels joves de la nostra ciutat. Pensem, a més, que és feina de les administracions públiques cercar polítiques d'avançada per fer front a aquestes situacions, fins i tot amb antelació.

Aquest document va ser aprovat pel Comitè Executiu de les JERC el dia 2 de novembre del 1996, a Barcelona. Amb el document es van aprovar una proposta de resolució i una altra de reglament per tal de reconduït la problemàtica "ocupa" a Catalunya. Ambós documents els tenen a la vostra disposició els/les presidents/es regionals o a la Seu Nacional.





SOCIETAT DEL BENESTAR.

NI UN PAS ENRERA!

Els i les joves veiem amb impotència com la nostra situació es precaritza cada vegada més: en el món laboral, patim subcontractes sota mínims socials; l'habitatge resulta inaccessible, perpetuant eternament la dependència familiar; l'adquisició de l'estatus d'adult esdevé un somni inconsistent al qual no podem arribar.

L'executiu Aznar, recolzat per la dreta catalana encarnada per CiU, emperò, pren unes iniciatives directament oposades a la solució dels nostres problemes. L'aprovació dels pressupostos més restrictius de la democràcia ataca els pilars bàsics del que s'ha anomenat Estat del Benestar: la sanitat, els subsidis, les pensions, l'ensenyament públic... Tots seran afectats considerablement pel nou rumb liberalitzador i de limitació de l'esfera pública al mínim exponent emprès pel govern espanyol.

No volem una societat on els rics acumulin capital i els més desafavorits vegin com la seva situació empitjora inexorablement. L'Estat ha d'afavorir l'ocupació, la formació, el reciclatge i autoocupació juvenils; ha d'intervenir en el mercat de la vivenda per evitar que ningú es trobi desproveït d'aquest dret inalienable; ha d'aturar la flexibilització del mercat laboral i l'utilització dels "contractes escombraria".

L'Estat no és un comitè d'empresa: les prestacions públiques fins ara assolides han d'optimitzar-se i intensificar-se a fi de crear una societat més justa, una veritable Societat del Benestar, equilibrada, de tots. Per això, exigim als poders públics:

1. El manteniment i millora de la Seguretat Social, dels medicaments prescrits i de tota l'actuació a l'entorn de la salut.
2. L'aturada de la flexibilització del mercat laboral i la creació d'un veritable marc de protecció dels treballadors.
3. La prohibició de l'abús que suposen els contractes de pràctiques i d'aprenentatge o de qualsevol altre tipus de subcontracte juvenil.
4. El control i la limitació de les empreses de treball temporal, comerciants del capital humà i paràsits d'un sistema de descobertura social.
5. La continuació dels subsidis i pen-

sions sense retallades en el poder adquisitiu de qui les perceben i sense augmentar les trabes per a accedir-hi.

6. La creació d'habitatge juvenil amb règims que possibilitin als joves l'accés a una vivenda.

7. La millora dels ensenyaments primari, secundari i universitari públics, sense qüestionar la subvenció d'aquests sota criteris classistes.

8. La intervenció pública en general per a aconseguir una igualtat material entre la ciutadania; la liberalització i la privatització marquen el camí oposat a aquesta fita.

Per la igualtat, per la protecció, per la millora social: Visca Catalunya independent! En la Societat del Benestar, ni un pas enrere!

Federació Regional Regió I



la comarca del Vallès Oriental ha començat una campanya contra les ETT (empreses de treball temporal) que es basarà en fer una trentena de murals per tota la comarca, actes davant de les esmentades empreses, rodes de premsa a les poblacions i xerrades.



tel. comandes: 451 83 96

CANYA



1



INSUBMISSIÓ!
independència



2



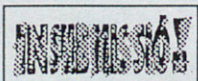
3

INSUBMISSIÓ!
independència



4

INSUBMISSIÓ!



ENCENEDORS
independència
insubmissió
ecologisme
250.-



PIN'S 250.-



POLO 4,
dos botons
insubmissió-
independència,
sol,
independència.
colors:
gris, negre
3.000.-
brodat

SUADERA 2,
caputxa i cremallera
independència
sol
colors:
gris, negre
3.500.-
brodat

SAMARRETA 3,
maniga llarga
insubmissió,
colors:
gris, negre
2.500.-
serigrafia

SUADERA 1,
independència
colors:
gris, negre
3.200.-
brodat

INSUBMISSIÓ!
independència



La commemoració de la Diada al Principat va tornar a ser un èxit de participació, malgrat l'amenaça de pluja. Les JERC van protagonitzar la "mani" més multitudinària, fet normal els darrers anys. El míting també va ser un èxit, demostrant que és un encert traslladar-lo al final de la manifestació, captant així major nombre de públic.

El detall simpàtic va ser el "moc" que ens va dedicar la Pili, (que encara no s'havia enfilat a la figuera) titllant-nos de terroristes pel fet que el cartell de convocatòria mostrés punys enlaire, símbol tradicional de protesta i lluita. Potser li hauria agradat més que hi poséssim el símbol del dòlar...



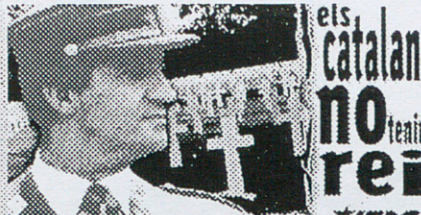
El 9 d'octubre es va celebrar la diada del País Valencià, amb nombrosa presència de les JERC, malgrat que el president de la Federació és un dels principals impulsors dels JIsPIs (Joventuts Independentistes del Partit per la Independència). La resta de militància a continuat fidel a les JERC.



Imatge del públic que escoltava el míting de l'11



ENCARA EN FALTEN!



Adhesiu contra el rei al camp de tarragona

Triptic de les jornades de la Masó

INDEPENDENCIA!
MANIFESTACIO

10 de setembre del 1996
a les 20:00 hores a REUS

DIGUEM
NO!
A LA LLEI
HELMS-BURTON
*IERC



Campanya aturem (IERC-Barna)

20:00 Començament a la Plaça del Castell
22:00 CONCERT al CASTELL CRÈSCENDI
Jornades a Reus
22:00 CONCERT A LA PRIMA
TITLES GRÀFICS DE DAVID BRAMS

PLATAFORMA UNITÀRIA

TANQUEM
EMPRESES
TREBALL TEMPORAL

Campanya d'adhesius Vallès Oriental

TOTES SOM
IGUALS
Per la
LIBERTAT
DELECCIO *IERC

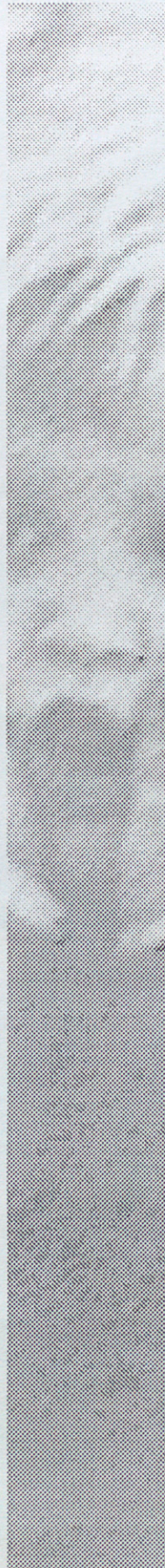
Cartell contra el quart cinturó

VOLEM
FESTA
MAJOR
GRATUITA
*IERC

NO
al
RACISME
*IERC

TOTES SOM
IGUALS
Per la
LIBERTAT
DELECCIO *IERC

TRENCA
el FEIXISME



BARCELONÉS

Rifa de Nadal. Ja podeu recollir els talonaris de la Rifa de Nadal d'enguany. El número és el 55.364, aquest any segur que toca!

Sopar dels 60 anys. Com ja hauríeu de saber, les JERC fem 60 anys. Ho celebrarem tots/es junts/es el proper dissabte 21 de desembre a Barcelona, en un lloc encara per determinar. A més del sopar i els parlaments de rigor, hi haurà concert, amb els grups "Obrint Pas" de València i "Eskamot Roig", d'Igualada. El preu del sopar serà d'unes 1500 cuques.

Consell Nacional. Es va celebrar el 19 d'octubre a les Cotxeres de Sants i va comptar amb la presència del candidat a secretari general d'ERC Josep Lluís Carod Rovira i el diputat i ex-secretari general de les JERC Joan Puigcercós. En el decurs del Consell Nacional es va aprovar el document "Unes JERC fortes pel futur d'ERC", que és l'aportació de les JERC al debat congressual d'ERC.

Relleu al Comitè Executiu. El company Miquel Gironès (Premià de Mar) ha dimitit del seu càrrec com a Secretari de Política Institucional per poder dedicar-se plenament a la seva tasca de regidor d'ERC. El càrrec l'ocuparà Isabel Lara (Lleida), tal i com va ratificar el Consell Nacional. Molta sort a tots dos!

Escola de Tardor. Com ja és habitual, els propers dies 6, 7 i 8 de desembre tindrà lloc l'Escola de Tardor de les JERC, a Mallorca. El preu -que inclou el viatge en vaixell, estada (dues nits) i àpats- és d'unes 16.000 ptes. Com sempre, sota mínims. Ep, això sí, farres apart! Feu les reserves a la Seu Nacional.

Publicacions. També a la Seu Nacional podeu demanar el disquet amb els següents documents de les JERC: ponències estratègica, ideològica, organitzativa i d'acció política, estatuts, declaració de principis i protocol de relacions ERC-JERC, manuals del jove regidor i d'objecció de consciència-insubmissió, reglaments de disciplina i de les federacions regionals i els programes electorals de les eleccions estatals del 96 i les catalanes del 95 (principat). Nomès cal que dueu un disquet verge formatat de 3,5". En breu estarem en condicions d'oferir-vos més documents.

El dissabte 9 de novembre les JERC d'Igualada van fer una jornada per la insubmissió, que va constar d'una xerrada informativa, un sorteig de "quintos" i un concert.



Això va pels ocells de sis ales i acompanyants que col·leccionen "pins"



Redacció:
ja s'ha ampliat
la plantilla,

Veri-CAT

Marc "sergent de ferro"

K-1000

Marc "bon dia"

Laura "feminista ^{perillosa}"

Jordi "brillantó"

...i algun més que s'haurà quedat dins del calaix

Seu Nacional
Villarroel, 45
08011 Barcelona
Tel. 451 83 96
Fax. 323 71 22

impresa amb paper ecològic

Disseny Gràfic: Veri 